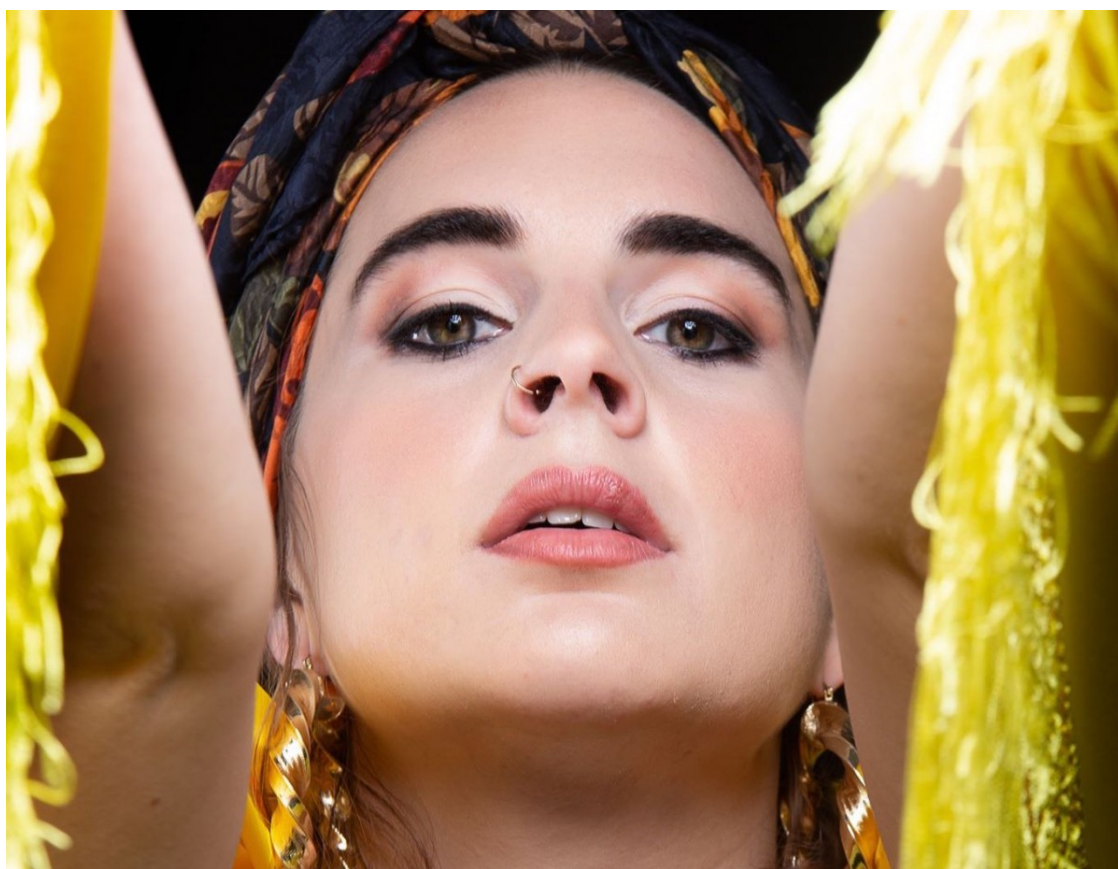

?Mia Fuentes: «Crear és una mena de teràpia per canalitzar i explicar tot el que vius»

La cantant d'Ulldecona avança una cançó del segon disc

Mia Fuentes | JotaPask

Mia Fuentes és una cantautora ulldeconenca de 28 anys i una noia compromesa, passional, diàfana, preparada i amb molt per aportar. Es distingeix amb un estil molt personal en la seva posada en escena, que ens fa pensar en el mestissatge que impregna les seves cançons i girs. Va participar a "La nova cançó de Sant Jordi" amb **Joan Blau** i **Luis Robisco** i just acaba d'estrenar "Aguacate", avançament del segon disc *Mujer del mañana* (autoeditat, 2020), un treball que de moment, anirà donant a conèixer a poc a poc.

D'on sorgeix "Mia Fuentes"?

De la superació personal: d'un representant que t'estafa, d'aprendre a dir no, de conèixer-se a una mateixa, d'estimar-se, d'acceptar-se, de comprendre i de lluitar de forma incondicional per cantar com a més llocs millor.

I "Aguacate"?

És una cançó alegre però que amaga el problema d'equilibri mediambiental a Petorca, Xile. M'he posat

en la pell d'una agricultora que fa temps que no té prou aigua per produir-ne. Té un alvocat i es pregunta què fer, si menjar-se'l o vendre'l.

Video: <http://www.youtube.com/watch?v=LrMHFSdYakQ>

Vas passar de tocar en bandes locals d'Ulldecona a fer fires per Amèrica Llatina. Com va anar?

No ho sé ni jo, suposo que tal com deia la cançó de **Ruben Blades** "*La vida te da sorpresas?*" i per algun motiu havia de trepitjar l'Equador. Des que era menuda he sentit una atracció salvatge cap a la música llatinoamericana que vaig començar a fusionar amb lo meu primer disc, ja produït per Esteban Boero, argentí. Després, arriba este viatge, i d'un lloc a un altre, tot va sortir rodat. Vaig fer set concerts i quan ja havia de tornar d'Equador, al grup de músics que m'acompanyava se li va presentar la baixa del seu cantant! I llavors me van dir "*Mia, presentamos sus canciones en la Feria de Loja, la más Antigua de Ecuador...*".

Com definirieu la trajectòria del grup?

Enredadera (autoeditat, 2016), el primer disc, va servir per atrevir-me a anar en solitari, a estrenar-me com a cantautora i a descobrir el món de la música. Vaig començar a fer concerts grans i va arribar lo moment de buscar un representant. Per mala sort, no va sortir com esperava. Això se'm va ajuntar amb un moment una mica inestable a nivell personal i vaig decidir que em quedava molt per aprendre. No podia sortir a l'escenari a defensar una cosa que ni jo mateixa sabia qui era. A partir d'aquí va sorgir l'oportunitat de compondre conjuntament amb **Joan Blau** "*La nova cançó de Sant Jordi*" per al productor Luis Robisco. Aleshores va tornar a florir lo que en realitat mai no va deixar de ser.

Escrius moltes de les cançons que interpretes. Com es fa això de crear una cançó des de la teva experiència?

Des de la impotència que pot crear una situació que vius en lo teu dia a dia. He començat a escriure una cançó a partir d'una situació terriblement racista i irracional que vaig viure al metro, fa uns dies. També d'experiències que et marquen, que et fan reflexionar, de notícies que llegeixes..., tot plegat és una mena de teràpia per canalitzar i explicar tot lo que vius.

Ets una cantautora reivindicativa?

No m'ho havia plantejat mai així. Però sempre he sentit una empatia molt gran per la gent que tinc al meu voltant. Crec que com a ciutadana del món, tinc l'obligació de facilitar amb les meves accions la convivència de tothom. M'agrada lluitar, empoderar i sentir que hi ha llibertat. Crec que el temor és la pitjor arma, és la que forma identitats basades en prejudicis, la que crea barreres, etiquetes, discriminació, violència i jo lluito contra tot això en les meues cançons.